

การศึกษาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษารายวิชา การพัฒนาหลักสูตรตามรูปแบบ Big Five Learning

A STUDY OF 21st CENTURY LEARNING SKILLS OF UNDERGRADUATE STUDENTS ON CURRICULUM DEVELOPMENT COURSE USING BIG FIVE LEARNING

เชษฐา กิตติสุนทร
CHETSADA KITTISUNTORN
วาสนา กิรติจำเริญ
WASANA KEERATICHAMROEN
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
NAKHON RATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY
จังหวัดนครราชสีมา
NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experimental research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือของนักศึกษาครูจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร 2) ความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอของนักศึกษาครูจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร และ 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning จำนวน 8 แผนแบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอและแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (dependent samples)

ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ และความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอของนักศึกษาครูจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักศึกษาจากการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning, ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ, ความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอ

ABSTRACT

This quasi experimental design research aimed to study 1) teamwork and collaboration skills of undergraduate students on Curriculum Development Course Using Big Five Learning 2) communication skills of undergraduate students on Curriculum Development Course Using Big Five Learning and 3) satisfaction of undergraduate students on Curriculum Development Course Using Big Five Learning. The 26 sophomore students majoring in English Program, Faculty of Education, NRRU, who registered this course in the first semester of 2015 academic year, were selected to be sample. The research tools were 8 lesson plans, assessment form of teamwork and collaboration skill, assessment form of communication skill and

satisfaction evaluation form. The collected data were analyzed by using mean, standard deviation and t-test (Dependent sample) for hypothesis testing.

The finding indicated that the students' teamwork and collaboration skills and communication skills of undergraduate students on Curriculum Development Course, after using Big Five Learning, were higher than before at statistical significance .05 level. In addition, students' satisfaction towards learning activity was at high level. The statistic showed that after using Big Five Learning, it was higher than before at statistical significance .05 level.

Keywords : Big Five Learning, teamwork and collaboration, communication

บทนำ

หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศให้มีคุณภาพตามที่ต้องการ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557) ดังนั้นหลักสูตรจึงเปรียบเสมือนเข็มทิศในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะและเจตคติให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและนโยบายในการจัดการศึกษา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546) อย่างไรก็ตามหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นมาเป็นอย่างดีนั้น ย่อมไม่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงถ้าไม่ได้นำไปสู่การใช้และปฏิบัติโดยผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแน่นอนว่าบุคลากรหลักที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการนำหลักสูตรไปใช้ โดยผ่านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็คือครูผู้สอนนั่นเอง ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาคูครู ซึ่งเป็นผู้ที่จะไปประกอบอาชีพครูต่อไปในอนาคต ต้องศึกษาและเรียนรู้รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ให้มีความรู้ ความเข้าใจทั้งในแง่แนวคิด ทฤษฎีรวมทั้งการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับหลักสูตร

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเป็นยุคที่โลกมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ดังนั้นกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 จึงส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตผู้คนในสังคมอย่างทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ผ่านมา สำหรับทักษะที่สำคัญที่สุดในศตวรรษที่ 21 ก็คือทักษะการเรียนรู้ (learning skill) ดังนั้นจึงทำให้มีการปฏิรูปและเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ที่เป็น

ปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้โดยนอกจากนี้ในปัจจุบันเป็นยุคแห่งการแข่งขันทางสังคมค่อนข้างสูง จึงส่งผลต่อการปรับตัวให้มีความทัดเทียมและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคมในทุกมิติรอบด้าน ดังนั้น การเสริมสร้างองค์ความรู้ (content knowledge) ทักษะเฉพาะทาง (specific skills) ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (expertise) และสมรรถนะของการรู้เท่าทัน (literacy) จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนในการเรียนรู้ยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 นี้ด้วยเหตุที่กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ (the globalization) ที่ทำให้เกิดวิวัฒนาการความก้าวหน้าในทุกๆ มิติอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการกำหนดยุทธศาสตร์และการสร้างความพร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นจึงเป็นสิ่งที่ทำทนายศักยภาพและความสามารถของมนุษย์ที่จะสร้างนวัตกรรมทางการเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ ให้เกิดขึ้นและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (วิจารณ์ พานิช, 2555)

จากความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนเป็นเรื่องสำคัญของกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษดังกล่าวโดยวิจารณ์ พานิช (2555) ได้กล่าวถึงทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st century skills) ว่าเป็นทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีสาระวิชาหลัก (core subject) ที่ประกอบด้วย ภาษา ศิลปะ คณิตศาสตร์ การปกครองและหน้าที่พลเมือง วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และประวัติศาสตร์ ซึ่งสาระวิชาเหล่านี้มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของผู้เรียนโดยครูผู้สอนคอยช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถประเมิน

ความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้โดยทักษะ ในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 7C ซึ่งทักษะ 3R ประกอบด้วย 1) Reading (อ่านออก) 2) (W) Riting (เขียนได้) และ 3) (A) Rithematics (คิดเลขเป็น) ส่วนทักษะ 7C ประกอบไปด้วย 1) Critical thinking and problem solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) 2) Creativity and innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม) 3) Cross-cultural understanding (ทักษะด้านความเข้าใจ ความต่างด้านวัฒนธรรม และความต่างด้านกระบวนทัศน์) 4) Collaboration, Teamwork and leadership (ทักษะ ด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) 5) Communications, Information and Media literacy (ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) 6) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) และ 7) Career and learning skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้)

สำหรับการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษา ที่สูงกว่าระดับขั้นพื้นฐาน ที่เตรียมพร้อมผู้เรียนสำหรับการ ประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียน ต้องบูรณาการทักษะต่างๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองให้มากที่สุด และเนื่องจากรายวิชาการพัฒนาหลักสูตรเป็นรายวิชา ที่มีเนื้อหาครอบคลุมทั้งภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ โดยใน การจัดการเรียนการสอนบางเนื้อหาพบว่านักศึกษาอ่อนข้าง ยกต่อการเข้าใจและบางครั้งอาจทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อ หน่ายในการเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการ พิจารณาเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและมีประสิทธิภาพซึ่งการ จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ที่ประกอบ ไปด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญ 5 กิจกรรม ได้แก่ 1) Learning to question 2) Learning to search 3) Learning to construct 4) Learning to communicate และ 5) Learning to serve นับเป็นรูปแบบการจัดการ เรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ เพราะนอกจากจะช่วยให้ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและมีความสุขสนานในการเรียน แล้วยังช่วยส่งเสริมทักษะ 3R และ 7C ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกด้วย (ประยูทธ์ ไทยธานี, 2556)

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning จะประกอบไปด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่

สำคัญ 5 กิจกรรม โดยกิจกรรม 1) Learning to question เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนตั้งคำถาม เพื่อสร้างความรู้สึกอยากรู้ อยากรเรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ ของสิ่งที่จะเรียนกิจกรรม 2) Learning to search เป็นกิจกรรม ที่ให้ผู้เรียนได้วางแผนการเรียนรู้ของตนเองโดยร่วมกันกำหนด ขอบเขต แนวทาง วิธีการเรียนรู้ ประเด็นในการเรียนรู้ รวมทั้ง จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้และลงมือศึกษาค้นคว้า และ รวบรวมข้อมูลตามแผนที่วางไว้ เพื่อแสวงหาความรู้และค้นพบ ความรู้ด้วยตนเอง กิจกรรม 3) Learning to construct เป็น กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำข้อมูลมาร่วมกันวิเคราะห์อภิปราย เปรียบเทียบเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ประเมินค่า สรุปความคิด รวบรวม คุณค่าความสำคัญ แนวคิดแนวทางการปฏิบัติในชีวิต ประจำวัน และสรุปขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงความรู้ ของตนเอง กิจกรรม 4) Learning to communicate เป็น กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ ข้อค้นพบ ข้อสรุปที่ได้จากการ เรียนรู้มานำเสนอเป็นชิ้นงานรูปแบบต่างๆ ตามความสนใจ พร้อมทั้งบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ ขั้นตอนวิธีการเรียนรู้ และ แสดงความรู้สึกต่อชิ้นงาน และกิจกรรม 5) Learning to serve เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำชิ้นงานมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ ประเมินซึ่งกันและกัน รวมทั้งวางแผนการต่อยอดการเรียนรู้ จากความสนใจ (ประยูทธ์ ไทยธานี, 2556)

จากเหตุผลดังกล่าวไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นถึง ความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษารายวิชาการพัฒนา หลักสูตรจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาและ ช่วยให้การเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และเนื่องจากรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร เป็นรายวิชาในกลุ่มวิชาชีพครูที่นักศึกษาครูทุกคนต้องเรียน ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้มีทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะเน้นศึกษาเฉพาะทักษะในศตวรรษที่ 21 เพียง 2 ทักษะคือ ทักษะการทำงานเป็นทีมและให้ความ ร่วมมือและทักษะการสื่อสารและนำเสนอ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐาน ที่สำคัญในการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมและ ให้ความร่วมมือของนักศึกษาครูจากการจัดการเรียนรู้ตาม รูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอของนักศึกษาครูจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาครูต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ และทักษะความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอ ตลอดจนความพึงพอใจในการสอนของนักศึกษา

2. สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร และรายวิชาอื่น ๆ ของกลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้และการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือของนักศึกษาครูจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอของนักศึกษาครูจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาครูต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมภาษาอังกฤษหมู่ 3 คณะครุศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 26 คน

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบ Big Five Learning จำนวน 8 แผน 32 คาบ โดยมีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1.4.1 ศึกษาเอกสาร หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต ปีการศึกษา 2555

1.4.2 วิเคราะห์เนื้อหา วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร

1.4.3 วิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning

1.4.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning จำนวน 8 แผน รวม 32 คาบ

1.4.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

1.4.6 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โปรแกรมภาษาอังกฤษ หมู่ 2 จำนวน 28 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1.4.7 ปรับปรุงและแก้ไข และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริง

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ จำนวน 14 ข้อ แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอ จำนวน 14 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning จำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1.5.1 ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือและความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้

1.5.2 สร้างแบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอและแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning

1.5.3 นำแบบประเมินทั้ง 3 ชุดที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item- Objective Congruence : IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.64-1.0

1.5.4 ปรับปรุงและแก้ไขแบบประเมินตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้ (try out) กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 โปรแกรมภาษาอังกฤษ หมู่ 2 จำนวน 28 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1.5.5 นำแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับ ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha-coefficient) ของ Cronbach (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553) โดยแบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

1.5.6 จัดทำแบบประเมินฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้จริง

2. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ขั้นก่อนการทดลอง

2.1.1 ผู้วิจัยใช้เวลาในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2558 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 หมู่ที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2.1.2 ผู้วิจัยเตรียมสื่อและอุปกรณ์การสอน พร้อมทั้งเอกสารประกอบการสอน

2.2 ขั้นตอนการทดลอง

2.2.1 ผู้วิจัยแนะนำวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ เป็นเบื้องต้น

2.2.2 ให้นักศึกษาทำแบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ก่อนการเรียน

2.2.3 นักศึกษาเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ที่ประกอบด้วย 5 กิจกรรมสำคัญ ได้แก่ Learning to question, Learning to search, Learning to construct, Learning to communicate และ Learning to serve โดยให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดในบทเรียน

2.2.4 ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันอภิปรายซักถามและสรุปบทเรียน

2.2.5 ให้นักศึกษาทำแบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้หลังการเรียน

2.3 ขั้นหลังการทดลอง

2.3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับ ซึ่งมีระดับการประเมิน 4 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ	3.51 -4.00
หมายความว่า	ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ	2.51 -3.50
หมายความว่า	ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ	1.51 -2.50
หมายความว่า	ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ	1.00 -1.50
หมายความว่า	ระดับน้อยที่สุด

2.3.2 นำคะแนนทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 การหาค่าสถิติพื้นฐาน คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับ

3.3.2 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for dependent)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือของนักศึกษา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร

ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ	จำนวน	\bar{X}	S.D	t	Sig.
ก่อน	26	1.38	.49	-29.05	.000
หลัง	26	3.64	.47		

* P < 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาหลักสูตรจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 การประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตรโดยภาพรวม

ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือของนักศึกษาครู	ก่อน			หลัง		
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1. ความรับผิดชอบในการทำงานเป็นกลุ่ม	1.40	.50	น้อยที่สุด	3.64	.47	มากที่สุด
2. การให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม	1.41	.52	น้อยที่สุด	3.66	.47	มากที่สุด
3. การยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	1.33	.46	น้อยที่สุด	3.64	.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	1.38	.49	น้อยที่สุด	3.64	.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ผลการประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาหลักสูตรโดยภาพรวม มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.38$, S.D. = .49) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการประเมินพบว่า รายการประเมินที่มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุดคือ การให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 1.41$, S.D. = .52) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบในการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 1.40$, S.D. = .50) และการยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 1.33$, S.D. = .46) ตามลำดับ และหลัง

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ผลการประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาหลักสูตรโดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = .47) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการประเมิน พบว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = .47) รองลงมาพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวนเท่ากัน 2 ด้าน คือ ความรับผิดชอบในการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = .47) และการยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = .47)

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอของนักศึกษา ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร

ความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอ	จำนวน	\bar{X}	S.D	t	Sig.
ก่อน	6	1.56	.29	-26.14	.000
หลัง	6	3.60	.09		

* P < 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาหลักสูตรจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การประเมินความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวม

ความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอ ของนักศึกษาครู	ก่อน			หลัง		
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1. การพูด	1.54	.46	น้อย	3.77	.42	มากที่สุด
2. การเขียน	1.57	.51	น้อย	3.74	.37	มากที่สุด
3. การนำเสนอ	1.56	.52	น้อย	3.90	.12	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	1.54	.46	น้อย	3.80	.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาหลักสูตรโดยภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.54$, S.D. = .46) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการประเมิน พบว่า รายการประเมินมีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยทุกรายการ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือการเขียน ($\bar{X} = 1.57$, S.D. = .51) การนำเสนอ ($\bar{X} = 1.56$, S.D. = .52) และการพูด ($\bar{X} = 1.54$, S.D. = .46) ตามลำดับ และหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

Big Five Learning ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาหลักสูตรโดยภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = .40) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการประเมิน พบว่า รายการประเมินที่มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การนำเสนอ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = .12) รองลงมาคือ การพูด ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .42) และการเขียน ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = .37) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวม

ความพึงพอใจของนักศึกษาครู	ก่อน			หลัง		
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1. ความรู้ ความสามารถในรายวิชาที่สอนของอาจารย์	1.69	.26	น้อย	3.85	.34	มากที่สุด
2. ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน	1.51	.31	น้อย	3.72	.26	มากที่สุด
3. การใช้สื่อการเรียนการสอน/ แหล่งเรียนรู้	1.49	.41	น้อย	3.65	.29	มากที่สุด
4. การวัดและประเมินผลการเรียน	1.50	.28	น้อย	3.68	.20	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	1.56	.29	น้อย	3.69	.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ผลการประเมินความพึงพอใจรายวิชาการพัฒนาหลักสูตรโดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.56$, S.D. = .29) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการประเมิน พบว่า รายการประเมินมีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยทุกรายการ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ความรู้ ความสามารถในรายวิชาที่สอนของอาจารย์ ($\bar{X} = 1.69$, S.D. = .26) ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน ($\bar{X} = 1.51$, S.D. = .31) การวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X} = 1.50$, S.D. = .28) และการใช้สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 1.49$, S.D. = .41) ตามลำดับ และหลังการจัดการเรียน

รู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา รายวิชาการพัฒนาหลักสูตรโดยภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = .25) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการประเมิน พบว่า รายการประเมินที่มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้ ความสามารถในรายวิชาที่สอนของอาจารย์ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .34) รองลงมาคือ ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = .26) การวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = .20) และการใช้สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = .29) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความความพึงพอใจของนักศึกษา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร

ความพึงพอใจ	จำนวน	\bar{X}	S.D	t	Sig.
ก่อน	26	1.56	.29	-30.55	.000
หลัง	26	3.69	.25		

* P < 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาหลักสูตร จากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ น่าจะเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร มีการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าจากใบกิจกรรมและจากการตั้งคำถามด้วยตนเอง มีการใช้คำถามนำไปสู่การคิด มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งกับเพื่อนและกับผู้สอน โดยผู้เรียนจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานกลุ่มและเปิดโอกาสให้พูดคุยปรึกษากันอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์ เนตรกลาง และ คณะ (2558) และสิรินาถ จงกลกลาง และคณะ (2558) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า จากการตั้งคำถามด้วยตนเอง มีการใช้คำถามนำไปสู่การคิด รวมทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม สามารถปรึกษาหารือกันอย่างเต็มที่ทั้งกับเพื่อนในกลุ่มและกับผู้สอนและยังสอดคล้องกับประยูรย์ไทยธานี (2556) ที่กล่าวว่า แนวคิดการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนถูกฝึกให้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยการคิดและทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง มีผลต่อการพัฒนาลักษณะนิสัยที่ดีงาม เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น มีความรับผิดชอบ ยึดมั่นอดทน มีทักษะทางสังคม ทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขได้ทั้งชิ้นงานและความรู้สึกที่ดีต่อกัน

2. ความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ น่าจะเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะด้านต่างๆ ทั้งกระบวนการคิดและกระบวนการปฏิบัติจริง โดยเฉพาะได้ฝึกทักษะในการสื่อสาร ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา กิรติจำเริญและเจษฎา กิตติสุนทร (2559) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับ ประยูรย์ไทยธานี (2556) และ เปรมวดี ธนาเสน (2559) ที่กล่าวว่าแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียนและการนำเสนอ รวมทั้งยังเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอีกด้วย

3. ความความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning เน้นการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มที่ด้วยความสนุกสนานและมีความสุข รวมทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก (สิรินาถ จงกลกลาง และ คณะ, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา กิตติสุนทร และ คณะ (2556) และ สมเกียรติ ทานอก และ คณะ (2556) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Big Five Learning จะช่วยยกระดับและพัฒนาคุณภาพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้และในงานวิจัยนี้ก็ยังพบว่าในการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน และมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนถึงความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนรู้แบบ Big Five Learning พร้อมทั้งคอยแนะนำและกระตุ้นให้นักศึกษาทำกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าว

1.2 ในขณะทำงานกลุ่ม ผู้สอนควรมีการกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนได้แสดงบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้แรกๆ ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือ และทักษะการสื่อสารและการนำเสนอของนักศึกษาในรายวิชาอื่นๆ

2.1 ควรมีการศึกษาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทักษะอื่นๆ นอกเหนือจากทักษะการทำงานเป็นทีมและให้ความร่วมมือและทักษะการสื่อสารและการนำเสนอของนักศึกษาในรายวิชานี้และรายวิชาอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ของนักศึกษาที่เรียนในโปรแกรมที่แตกต่างกัน

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Big Five Learning ของนักศึกษาโปรแกรมเดียวกันแต่ต่างชั้นปี

เอกสารอ้างอิง

- กานต์ เนตรกลาง และ คณະ. (2558). รายงานการวิจัยการพัฒนาคูณภาพครูผู้การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 5. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- เกษฎา กิตติสุนทร และ คณະ. (2556). การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา คึกษานิเทศก์และครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : วีพริ้นท์ (1991).

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.

กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิตรการพิมพ์.

ประยูรค์ ไทยธานี. (2556). การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยง Coaching and Mentoring สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

เปรมวดี ธนาเสน. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ลมฟ้าอากาศและสามารถพื้นฐาน 2 ด้านของนักเรียน จากการจัดการเรียนรู้แบบ Big Five Learning. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2546). ประมวลชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและยุทธวิธีทางการสอน หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วาสนา กิรติจำเริญ และ เจษฎา กิตติสุนทร. (2559). “การศึกษาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนรายวิชาการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ จากการจัดการเรียนรู้แบบ Big Five Learning”. วารสารชุมชนวิจัย, 3(10), กันยายน-ธันวาคม 2558, 9-19.

วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

สมเกียรติ ทานอก และ คณະ. (2556). การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยง Coaching and Mentoring สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

สิรินาถ จงกลกลาง และ คณະ. (2558). การวิจัยประเมินโครงการยกระดับและพัฒนาคูณภาพครูผู้การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ผู้เขียนบทความ

ดร.เจษฎา กิตติสุนทร

อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
340 ถนนสุนทรารายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
E-mail: chetsada_k@yahoo.com

ดร.วาสนา กิรติจำเริญ

อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
340 ถนนสุนทรารายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
E-mail: wasano1975@hotmail.com